

Theodoricus ab ineunte ætate humanioribus literis & Theologiæ operam dedit. in quibus plurimum progressus magnum nomen acquisiuit. Is postea circa Coloniam ordinẽ minorem ingressus est ut commodius studijs incumbere, & homines suis concionibus ad uirtutes impellere posset. Erat autẽ naturali facundia præditus, quam etiam eloquentiæ præceptis plurimum auxit. Vnde postea in habendis sermonibus tanta gratia diuinitus illustratus est, atque tot affectibus auditores suos permouit, ut similẽ concionatorem hæcenus (Trithemio teste) Germania habuerit neminem. Nemo enim ipsum audiebat quin melior & doctior

ab eo discederet. Omnes attentis auribus & aperto ore assidebant, suam miseriam deplorabant, atq; ut æterna requiẽ fruerentur, finem uitæ suæ optabant. Vnde tandem Theodoricus ille per totam prouinciã generalis prædicator constitutus fuit. Scripsit etiam, petente Hermanno Archiepiscopo Coloniensi, de passione Domini, & de exercitio interiori, cum quibusdam alijs. Floruit anno